

[Handelsministeren.]

siv støtte end den, der er adgang til at yde under egnsudviklingsloven. Dette var vi inde på under egnsudviklingslovens behandling i 1969, og jeg erkender også, at forslagsstillerne heller ikke kommer med noget forslag herom. Jeg gjorde dengang opmærksom på og mener stadig væk, at en mere massiv støtte ved f. eks. at sætte investeringstilskudsprocenten i vejret el. lign. vil kunne føre til fejlinvesteringer og offentlige tab. Sigtet med egnsudviklingsbistand er jo at give et incitament til igangsætning, men ikke at give støtte af mere varig karakter.

Selv om jeg derfor ikke kan gå ind for, hvad der altså heller ikke er stillet forslag om, at der inden for egnsudviklingslovens rammer ydes Bornholm en fortrinsstilling i forhold til andre vanskeligt stillede egne af landet, er der ikke dermed sagt, at der ikke kan være behov for en særlig håndsrækning til udvikling af øens erhvervsliv.

Regeringen har for nylig haft en drøftelse med en bornholmsk delegation under ledelse af amtsborgmester Pihl om en række bornholmske problemer af erhvervsmæssig og anden karakter. I fortsættelse af denne drøftelse har jeg allerede anbefalet amtsborgmesteren at undersøge mulighederne for en fondsdannelse svarende til Sønderjyllands Investeringsfond. Denne Sønderjyllands Investeringsfond blev i sin tid etableret dels ved kapitaltegning blandt sønderjyske pengeinstitutter og hovedstadsbankerne, dels ved indskud af særlige statsmidler, som i dette særlige tilfælde kunne tilvejebringes ved frigørelse af statslån, som allerede eksisterede, til Lånekassen for Sønderjylland. Denne sønderjyske fond har igennem årene virket til landsdelens store tilfredshed i nært samarbejde med de lokale pengeinstitutter. Fonden, der har sin egen styrelse, udlåner på gunstige rentevilkår og har udvist stor fleksibilitet; den kan yde støtte i form af lån til driftskapital eller garantier for sådanne lån. Den har også mulighed for at gå ind med ansvarlig kapital, en mulighed, der normalt ikke består i forbindelse med statslig udlånsvirksomhed.

Denne fonds virksomhed må ses som et supplement til ordinær långivning, efter at andre muligheder for finansiering ad ordinær vej er udtømt.

Personlig finder jeg en løsning af denne

art mere tiltalende end oprettelsen af en ny rent statslig fond; og skulle mit forslag til amtsborgmesteren om at undersøge denne mulighed resultere i, at der viser sig at være positiv interesse for et samarbejde mellem bornholmske kredse og staten, er det mit håb, at de bevilgende myndigheder, som jo har den sluttelige afgørelse i en sådan sag, vil se med velvilje på en ansøgning om at få stillet de fornødne midler til rådighed til dækning af det statslige indskud i en sådan fond. På denne baggrund vil jeg derfor gerne anbefale, at man afventer en afklaring af, om der fra Bornholms side er interesse i at deltage i et sådant projekt.

De øvrige punkter i forslaget spænder jo vidt, og jeg har derfor drøftet disse spørgsmål både med ministeren for offentlige arbejder, med fiskeriministeren, med undervisningsministeren og med indenrigsministeren, og på grundlag af disse drøftelser kan jeg meddele følgende om regeringens stilling til disse dele af forslaget.

Også spørgsmålet om øens elektricitetsforsyning, det er forslaget punkt 2, har regeringen overvejet. Man vil erindre, at der var den betydelige hindring, at der var et højspændingsværk på Bornholm og så vistnok ikke mindre end 36 transformatorstationer, der købte og videresolgte til vidt forskellige priser. Jeg kan nu oplyse, at ministeren for offentlige arbejder vil forelægge spørgsmålet for finansudvalget med henblik på at opnå tilslutning til, at staten yder det nye produktions- og distributionselskab, der er oprettet på Bornholm, et årligt tilskud til forrentning af et lån på 15 mill. kr., som er ydet af Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning, sådan at selskabet alene får en renteudgift på 7 pct. af restgælden.

Fra dette meget kontante vil jeg gerne gå over til at forelægge de oplysninger, jeg har fået fra fiskeriministerens vedrørende Østersøens forurening, som jo er baggrunden for forslaget punkt 3 om etablering af et Østersøstaternes Forskningsinstitut. Det skal straks erkendes, at Østersøens forurening er et alvorligt problem, men også oplyses, at det allerede har kaldt på stor international opmærksomhed.

En arbejdsgruppe under det internationale havundersøgelsesråd afgav i 1969 rapport om forureningstilstanden i Østersøen.